

MIQUEL GARCIA HOFMAN, DELEGAT D'HISENDA A CATALUNYA

Hisenda és ell

Amb el rigor i la fredor que caracteritza els tècnics d'Hisenda, Miquel Garcia Hofman contesta alguns dels tòpics creats al voltant d'aquesta institució, que, de juny a juny, és el malson d'un milió i mig de catalans.

F. Surroca

—¿Com s'ho fa Hisenda per ser una institució tan impopular? ¿És inevitable?

—Hisenda no és en absolut una institució impopular. Al contrari, és una àrea de l'administració a la qual se li reconeix un bon nivell de servei i efectivitat. El que passa, potser, és que de-

terminats individus i grups socials, aquells que compten amb més fàcil accés als mitjans de comunicació, no els agrada aquesta efectivitat.

—*Però no em negarà que a d'altres països no passa el mateix.*

—Crec que tothom sap que el nivell de despeses de l'estat i la seva distribució ho hem de fer entre tots. El que la gent no tolera, amb tota lògica, és

«El que volem és que tothom compleixi».

que hi hagi persones que no paguin en absolut, o col·lectius que facin una aportació per sota del que els toca pagar. A la gran majoria de gent que paga els impostos, el que els resulta impopular no és Hisenda, sinó aquests comportaments insolidaris.

—*Lola Flores, Pedro Ruiz, ara Marujita Díaz, ¿s'han proposat de donar un escarment?*

—No, el que volem és que tothom compleixi. Pel que fa al ressò que han adquirit determinats expedients de presumpte delictes fiscals, li puc dir que només de la Delegació d'Hisenda a Catalunya se n'han enviat al ministeri fiscal 49. És natural que els únics expedients que despertin un interès especial siguin personatges populars, que fa que totes les coses que els afecten siguin notícia. Però per a Hisenda no hi ha cap diferència entre aquests expedients i uns altres.

—*S'ha arribat a dir de vostès que la seva propaganda era coercitiva...*

—La reglamentació de la Llei de l'Impost sobre la Renda no es va realitzar fins al 1981. És natural que durant els primers anys de vida de la nova normativa de l'impost fos necessari realitzar un important esforç divulgatiu de les obligacions dels contribuents.

—*I ara, ¿per què l'han modificada?*

—Perquè tothom sap que el que es fa el juny és treure els comptes corresponents a l'exercici anterior, per determinar si, a més del que ja hem pagat, ens queda alguna cosa a fer. Si de cas es pot parlar de novetat en la darrera propaganda d'Hisenda, és pel fet que hem intentat introduir l'explicació de la despesa pública, dels diners recaptats. Crec que és una iniciativa molt valuosa.

—*Comparativament, ¿Catalunya paga més o menys que la resta de l'estat? ¿Hi ha més o menys frau?*

—Els estudis sobre el frau econòmic es basen en les anàlisis d'agregats macroeconòmics d'àmbit nacional. Les dades de què es disposen indiquen l'existència d'un comportament fiscal semblant a Catalunya respecte a la resta de l'estat.

—*Vostè deu saber que a Catalunya es té la sensació que es paga molt i se'ns torna poc...*

—Sempre hi ha la sensació, en les persones en actiu, que es paga més a l'estat que no pas es rep. És fàcil comprendre que aquest sentiment personal tingui el seu reflex en les comunitats de persones. Penso que el problema està

Agrupar-se per a poder sobreviure i competir

Com a alternativa a la pressió de les grans multinacionals de la distribució comercial, el cooperativisme es planteja la modernització de les estructures i la millora dels serveis.

Andreu Carpena

en el fet que es paga una quantitat concreta i coneguda, de la qual ens sentim propietaris i de la qual sabem el que ens costa desprendre'ns. És una cosa que ens afecta molt directament. De qual-sevol manera, no és estrany que la confrontació entre una despesa directa i un benefici múltiple, d'apreciació més difícil, produeixi, si més no, suspicàcies. Però és un problema cultural, una sensibilitat cívica.

—*¿Es poden donar ja dades sobre la marxa de la recaptació aquest any? ¿Quines són les diferències amb el que es va recollir l'any anterior?*

—A Catalunya, l'any 87, es presentaren 1.470.000 declaracions corresponents a la renda de l'exercici 86. D'aquestes, unes 600.000 amb dret a devolució. Aquest nombre de declaracions representà un increment del 8% respecte a l'any anterior.

En les declaracions que s'han presentat ara, corresponents a l'exercici 1987, esperem, per una part, incrementar nous declarants, i, d'altra banda, una disminució, deguda a l'augment del límit mínim de rendiments a percebre per estar obligat a presentar la declaració. Crec que ens situarem sobre un milió i mig de declaracions, més o menys.

—*Vostè sabrà també que molta gent es pot sentir intranquil·la per l'ús que es fa de la informació sobre la renda...*

—Hisenda disposa d'una gran quantitat d'informació, i també els mitjans humans i tècnics necessaris per al seu aprofitament. La utilització d'aquesta informació queda circumscrita exclusivament a l'àmbit de la gestió fiscal, tal com imposa la pròpia Llei General Tributària. L'única intranquil·litat que pot produir l'existència d'aquesta informació, del tot necessària per a la gestió dels impostos, és la de les persones que no han complert correctament amb les seves obligacions.

—*També es diu que hi ha una gran desigualtat entre el que pot pagar un treballador i un propietari...*

—La justícia d'un sistema fiscal no sols s'ha de trobar en la seva normativa, sinó en l'aplicació pràctica d'aquesta. És obvi que hi ha activitats on és més fàcil que en d'altres ocultar rendiments nets. Per això estem concentrant esforços en el control d'aquestes activitats.

S'ha de dir que els resultats obtinguts, fins a la data, són esperançadors. S'ha de dir que la participació de les rendes del treball l'exercici 84 era d'un 82%, mentre que en l'anterior exercici, el del 1986, ja eren només d'un 76,1%.

Durant dos dies s'han analitzat a València les estratègies empresarials i tecnologies que el cooperativisme ha d'aplicar en la distribució comercial. Al llarg de les jornades es va fer un repàs de la situació d'aquest tipus de cooperativisme a tot Europa i es va analitzar la necessitat de «crear estructures cooperatives que permeten afermar la seua dimensió econòmica en un entramat empresarial cada vegada més competitiu», com diria Andreu Garcia Reche, conseller d'Indústria, Comerç i Turisme del País Valencià.

Francis Rigotti, ex-director de *marketing* de la cooperativa de consumidors de Suïssa, Migros, que té el 25% del mercat dels productes d'alimentació i el 17% del mercat global suís, va manifestar que entre el que resta de l'any 88 i el pròxim any s'obriran 30 grans cadenes d'hipermercats d'origen estranger a tot l'Estat espanyol.

França és el país on es dona la més alta concentració del comerç de detall alimentari. Segons dades facilitades per

la societat Nielsen, de Frankfurt, a França solament el 2% de les empreses estan en possessió del 56% del volum total de vendes i el 10% té el 84% de les vendes realitzades.

Enfront d'aquestes dades i l'amenaça que representa l'any 92 amb el mercat únic europeu, les cooperatives han de trobar una forma de respondre a aquest repte. Una de les formes és la col·laboració entre elles creant cooperativisme de grup.

Tal és el cas d'Eroski, la primera empresa de distribució comercial del País Basc i la novena de l'estat espanyol. Eroski és una cooperativa que agrupa a la vegada nou cooperatives amb un volum total de vendes de 41.744 milions de pessetes en el 87, duplicant les xifres aconseguides l'any 83.

El cas de Consum al País Valencià és el segon en importància quant a cooperatives de consumidors després d'Eroski. La cooperativa Consum, després de la compra de l'empresa privada Vegeva, feta recentment, se situa amb una facturació anual de 12.000 milions de pessetes, 55 establiments i més de 700 socis treballadors. □

30 grans multinacionals de l'alimentació s'instal·laran a l'Estat espanyol en els pròxims mesos.